

af den danske Præsteforening, men ogsaa, hvad der maa tillægges særlig Vægt, af Landsforeningen af Menighedsraad og Menighedsraadsmedlemmer ved et til Regering og Rigsdag i Januar 1925 indgivet Andragende, hvormed fulgte en Tilslutningstilkendegivelse fra 1641 Menighedsraad, medens 328 Menighedsraad ikke havde svaret og 2 havde stemt imod. Endelig kunde man henvise til, at der paa Grundlag af den af Kommissionen til Sammenlægning af Præsteembeder afgivne Betænkning kan ventes nedlagt et Antal Embeder, og at den derved fremkommende Besparelse vilde lette Gennemførelsen af en Forhøjelse af Præsterens Løn.

Ikke desmindre mener Ministeriet ikke paa det nuværende Tidspunkt at kunne foreslaa Forhøjelse af Lønningerne, men man maa finde det nødvendigt, at Præsterne følger Statens Tjenestemænd ved den nu forestaaende Lønningsændring. Kun har man fundet det stemmende med Ret og Billighed, at alle Købstadspræster stilles ens med Hensyn til Befordrings- og Kontorholdsgodtgørelse og foreslaar derfor, at den foran nævnte ekstraordinære Befordrings- og Kontorholdsgodtgørelse tillægges Præsterne i samtlige Købstæder. Og dernæst har man for Præsterne paa Landet foreslaaet en Begrænsning i det hidtil ydede Boligfradrag, da de til Præsteembederne paa Landet hørende Boliger og Haver i de allerfleste Tilfælde betyder en stor Byrde for Præsten. Dels staar Boligernes Størrelse efter Embedernes Indordning under Lønningsordningen mange Steder ikke i passende Forhold til Indtægten, og er ofte bekostelige at opvarme og besværlige for Husførelsen, dels er Haverne ofte saa store, at Præsterne maa holde fremmed Hjælp for at kunne holde dem i passende Stand.

De i Præstelønningsloven indeholdte Regler om Vederlag for Kirkebetjentgeringen berøres ikke af de foreslaaede Ændringer i Lov om Statens Tjenestemænd. Bortset fra de i Honorarklasse satte Kirkebetjente i Byerne har der ikke været knyttet Tillæg til disse Honorarer, og Kirkebetjentene oppebærer altsaa disse med samme Beløb som ved Lovens Fremkomst. De i Loven fastsatte Honorarer fremtræder som Minimumssatser, og det har været det aldeles overvejende, at Honoraret har været sat til Minimumsbeløbet. Uden at foretage Ændring i Satserne har man nu anset det for rigtigt at fastslaa Honorarerne som Normalsatser, hvorfra der dog skal kunne ske Afvigelser ifølge Me-

nighedsraadets af Provstiudvalget stadfæstede Beslutning.

Iøvrigt henvises til Bemærkningerne til de enkelte Paragrafer nedenfor.

Til § 1.

Til 1 og 2. De Stiftsprovsterne tillagte Honorarer af 1200 Kr. aarlig er efter deres Karakter ikke Honorarer, idet de ikke er Vederlag for noget Hverv, men faste personlige Tillæg, og bør være pensionsgivende.

Efter ældre Lovgivning galdt den Regel, at Provsten havde Krav paa det bedste Embede i Provstiet, naar det blev ledigt. Nu er Forholdet dette, at adskillige Provster sidder i 3. Klasses Embeder og derfor af Hensyn til Pensionen vil være tilskynkede til at søge Forflyttelse. Da det imidlertid for Administrationen er ønskeligt, at Skifte i disse Stillinger ikke sker for ofte, har man foreslaaet, at Provstelønnen i sin Helhed skal være pensionsgivende.

Til 4—7. Foruden at Satserne er gjort til Normalsatser i Stedet for Minimumssatser, jfr. herom i de indledende Bemærkninger, har man indført en Bestemmelse om, at Honoraret nedsættes forholdsvis, hvor der ikke er Gudstjeneste hver Søndag, idet der fra saadanne Steder er modtaget Besværing over, at Menighederne skal betale fuldt Honorar for f. Eks. kun halv Tjeneste. Endvidere henvises til Ændring Nr. 12.

Til 8. Den tilsvarende Bestemmelse i den nuværende Lov har Gang paa Gang været Genstand for Strid mellem et Menighedsraad og Organisten. Efter Lovbestemmelsens Forudsætninger har Ministeriet ment at burde fastslaa, at Nedsættelse i Honoraret kun kunde ske, hvor særlige Forhold, f. Eks. at der ikke var Orgel eller Harmonium i Begravelseskapellet bevirkede, at Organisten ikke kunde medvirke ved alle kirkelige Handlinger, hvorimod fuldt Honorar skulde betales, hvor Organisten var pligtig at medvirke ved alle Handlinger i Kirke og Kapel, selvom han ikke benyttedes ved alle Lejligheder, f. Eks. paa Grund af, at de paa-gældende ikke vilde betale Taksten til Kirken for Brug af Orglet. Man har nu foreslaaet, at det afgørende skal være, om Organisten faktisk medvirker gennemgaaende ved alle kirkelige Handlinger, uden Hensyn til, hvad dette skyldes, og man imødekommer derved et Krav, som er stillet af talrige Menighedsraad.